

ΑΛΛΑΞΕ ΤΗ ΖΩΗ ΣΟΥ. ΑΛΛΑΞΕ ΤΟΝ ΚΟΣΜΟ.

activated

Τόμος 19 • Τεύχος 10

ΑΛΑΤΙ ΚΑΙ ΦΩΣ

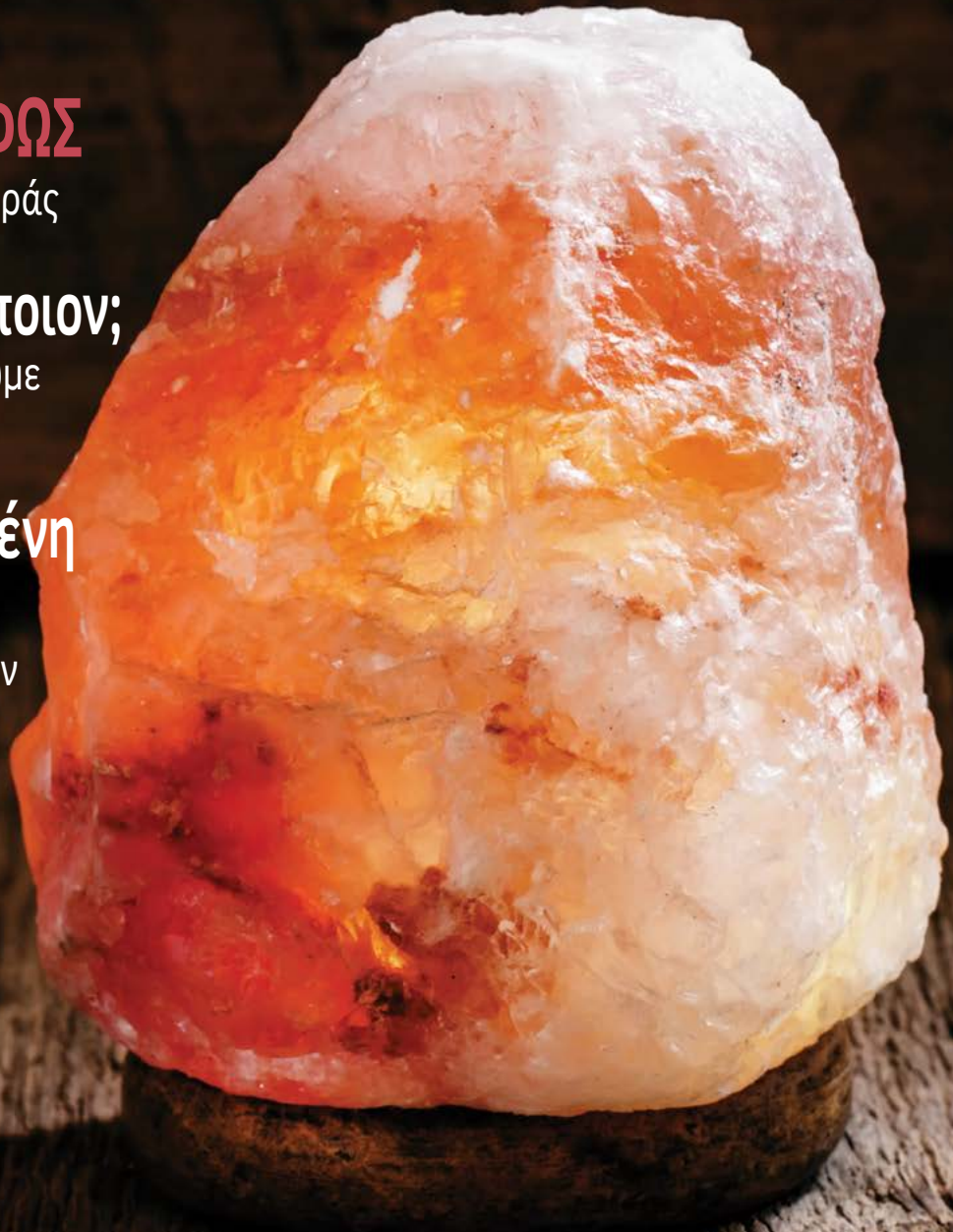
Θείο σημείο αναφοράς

Ανόητος για ποιον;

Πρόθυμοι να κάνουμε
τη διαφορά

Μια επιτυχημένη πωλήτρια

Το καλύτερο προϊόν

ΕΙΣΑΓΩΓΗ ΑΠΟ ΤΟΝ ΕΚΔΟΤΗ

ΜΙΑ ΖΩΗ ΝΑ ΑΞΙΖΕΙ

Η Βίβλος έχει πολλά να μας πει για το ποιος πρέπει να είναι ο σκοπός μας στη ζωή. Ο Βασιλιάς Σολομών, που περιγράφεται στη Βίβλο ως ο πιο σοφός άνθρωπος της εποχής του,¹ ανακάλυψε το πόσο μάταιο είναι να ζούμε γι' αυτόν τον κόσμο μόνο και συμπεραίνει τα εξής στο βιβλίο του Εκκλησιαστή: «Να φοβάσαι τον Θεό και να τηρείς τις εντολές Του, δεδομένου

ότι αυτό είναι το παν τού ανθρώπου».²

Ο συγγραφέας του Ψαλμού 73, κάποιος με το όνομα Ασάφ, συσχετίζει την αναζήτησή του για νόημα στη ζωή, αφού του παρατηρεί το πώς οι ασεβείς άνθρωποι απολαμβάνουν τη ζωή τους φαινομενικά χωρίς καμιά έγνοια για τίποτα άλλο. Στο τέλος, καταλήγει πως το να είσαι φίλος του Θεού είναι η σπουδαιότερη απολαβή. Φτάνει στο εξής συμπέρασμα: «Για μένα, το να προσκολλώμαι στον Θεό είναι το αγαθό μου!»³

Όμως αυτή είναι η μία πλευρά του νομίσματος.

Η Καθολική μοναχή Αδελφή Νοέλλα, η οποία κατέχει δικτατορικό στην κυτταρική και μοριακή βιολογία και μικροβιολογία και κέρδισε υποτροφία Fulbright για μελέτες πάνω στα Γαλλικά τυριά, δίνει εμπνευστικές ομιλίες όπου παρομοιάζει την παραγωγή του τυριού με την πνευματική της ζωή. Αν και μέρος της ανάπτυξής μας ως Χριστιανοί προέρχεται από την προσευχή και τη μελέτη του Λόγου του Θεού, η Αδελφή Νοέλλα λέει ότι προέρχεται επίσης και από το να λερώνουμε τα χέρια μας ενώ κάνουμε το έργο του Θεού, το οποίο έχει σχέση με το μότο της – *ora et labora*, που σημαίνει, προσευχή και εργασία.

Αν και η πνευματική πλευρά – μια διαρκή δέσμευση του να προσεγγίζουμε κοντύτερα στον Θεό, να αφιερώνουμε περισσότερο χρόνο στη μελέτη του Λόγου Του και να δυναμώνουμε τη σχέση μας μαζί Του – είναι σημαντικά, αυτό το τεύχος του *Activated* θα επικεντρωθεί περισσότερο σε μερικές από τις πρακτικές πλευρές της Χριστιανικής ζωής.

Θα τελειώσω με αυτή την παράγραφο από τον Albert Barnes: «Αν δεν υπάρχει άλλος τρόπος να κάνουμε κάποιο καλό – αν είμαστε φτωχοί και αγράμματοι και άγνωστοι – και πάλι θα μπορούσαμε να κάνουμε κάποιο καλό με τη ζωή μας. Κανένας ελκρινής και ταπεινός Χριστιανός δεν ζει μάταια. Ακόμα και το πιο αδύναμο φως μέσα στην νύχτα έχει κάποια χρήση».

Samuel Keating
Αρχισυντάκτης

1. βλ. Βασιλειών Α' 4:30
2. Εκκλησιαστής 12:13
3. Ψαλμός 73:28

Για περισσότερες πληροφορίες για το *Activated*, επισκεφτείτε μας στον ιστότοπό μας ή γράψτε μας.

<http://activated-europe.com>

Activated Hellas

Email: hellas@activated-europe.com

Activated Europe

Bramingham Pk. Business Ctr.

Enterprise Way

Luton, Beds. LU3 4BU, United

Kingdom

+44 (0) 845 838 1384

Email: activatedEurope@activated.org

Activated Ministries

P.O. Box 462805

Escondido, CA 92046-2805, USA

Toll-free: 1-877-862-3228

Email: info@actmin.org

www.activatedonline.com

ΕΚΔΟΤΗΣ

Samuel Keating

ΣΧΕΔΙΟ

Gentian Suçi

© 2018 Activated. All Rights Reserved
Τα εδάφια που χρησιμοποιούνται είναι προσαρμοσμένα κυρίως από την μετάφραση της Βίβλου στη δημοτική του Σπύρου Φίλου.

A-GR-MG-AM-213-X

ΑΝΑΚΑΛΥΠΤΟΝΤΑΣ ΤΟΝ ΙΗΣΟΥ ΣΕ ΑΣΥΝΗΘΙΣΤΑ ΜΕΡΗ

ΑΠΟ ΤΗΝ IRIS RICHARD

ΕΙΧΑ ΒΡΕΘΕΙ σε μια πολύ άσχημη κυκλοφοριακή συμφόρηση στην πόλη που ζω. Ατελείωτες σειρές από αυτοκίνητα, φορτηγά και λεωφορεία κινούνταν σημειωτόν, ενώ πεζοί, μηχανάκια και ποδήλατα τα κατάφεραν λίγο καλύτερα, περνώντας ανάμεσα από τις σειρές των αυτοκινήτων. Ο αέρας ήταν τόσο μολυσμένος από τα καυσαέρια που με έκανε να νοιώθω ν' ανακατέβεται το στομάχι μου. Γεμάτη ανυπομονησία και ενώ κοιτούσα στο απέναντι πεζοδρόμιο, ένα πεζοδρόμιο γεμάτο λακκούβες με λασπόνερα από την πρόσφατη βροχή, ξεχώρισα ανάμεσα στον κόσμο, τους πάγκους με τα φρούτα και τα λαχανικά, ένα ανάπηρο επτάχρονο αγοράκι να ζητιανεύει.

Ανάμεσα στη δική μου λωρίδα κυκλοφορίας και το πεζοδρόμιο υπήρχε άλλη μια λωρίδα και εκεί δίπλα περνούσε εκείνη τη στιγμή ένα κάρο το οποίο έσερνε κάποιος φορώντας σκισμένο πανταλόνι, σκισμένο φανελάκι και παπούτσια γεμάτα λάσπες.

Το πρόσωπό του έδειχνε κουρασμένο και ιδρωμένο, ενώ οι μυς του έσφιγγαν στην προσπάθειά του να σύρει το βαρύ φορτίο από τα τσουβάλια με πατάτες πάνω στο κάρο του.

Τότε ήταν που το βλέμμα του μικρού ζητιάνου συναντήθηκε με το βλέμμα του ανθρώπου εκείνου που έσερνε το κάρο. Ο άνδρας σταμάτησε, έβαλε το χέρι του στην τσέπη, πήρε ένα νόμισμα και το έβαλε στο χεράκι του μικρού παιδιού. Το αγοράκι χαμογέλασε πλατιά και γεμάτο χαρά του είπε, «Σας ευχαριστώ κύριε. Ο Θεός να σας έχει καλά».

Δεν μπορώ παρά να θυμηθώ το παράδειγμα που μας έδωσε ο Ιησούς όταν άγγιζε τους ενδεείς, τους χωλούς και τους τυφλούς. Η προσευχή μου εκείνο το πρωί ήταν να γίνω τα δικά Του χέρια και πόδια για κάποιον που θα το είχε ανάγκη, να γίνω Αυτός για τους άλλους.

Λίγο αργότερα, είχα την ευκαιρία να μετατρέψω την προσευχή μου σε πράξη. Όταν η κόρη μου ήταν στην

κλινική για να γεννήσει το τρίτο της παιδί, η γυναίκα που βρίσκονταν πίσω απ' την κουρτίνα στο διπλανό κρεβάτι, δυσκολευόταν πάρα πολύ με τους πόνους του τοκετού της.

Μου ήταν άγνωστη, όμως ένοιωσα την ώθηση να πάω και να την ρωτήσω αν μπορούσα να την βοηθήσω σε κάτι. Μια και γνώριζα από τοκετούς, προσφέρθηκα να την βοηθήσω με την τεχνική των αναπνοών, κάτι που θα την βοηθαινε. Πιάστηκε πάνω μου και μετά από λίγο τα πήγαινε καλά, καταφέρνοντας να ξεκουράζεται ανάμεσα στις συστολές του τοκετού. «Είσαι ένας άγγελος», μου είπε με δυσκολία μετά από μια δυνατή συστολή.

«Δεν είμαι άγγελος», της αποκρίθηκα, «όμως προσπαθώ να κάνω πράξη, αυτό που μου δείχνει ο Θεός».

Η IRIS RICHARD ΕΙΝΑΙ ΣΥΜΒΟΥΛΟΣ ΣΤΗΝ ΚΕΝΤΑ, ΟΠΟΥ ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΠΟΙΕΙΤΑΙ ΣΕ ΕΘΕΛΟΝΤΙΚΗ ΚΑΙ ΚΟΙΝΟΤΙΚΗ ΕΡΓΑΣΙΑ ΑΠΟ ΤΟ 1995. ■

ΑΛΑΤΙ ΚΑΙ ΦΩΣ

ΑΠΟ ΤΟΝ PETER AMSTERDAM

Ο ΙΗΣΟΥΣ ΞΕΚΙΝΑ ΤΗΝ ΕΠΙ ΤΟΥ ΟΡΟΥΣ ΟΜΙΛΙΑ με τους Μακαρισμούς, οι οποίοι μας δίνουν μια περίληψη για το πώς θα ήθελε να εξασκούν την πίστη τους όσοι Τον ακολουθούν. Σε όλη την υπόλοιπη Ομιλία Του, εξέφρασε με λεπτομέρεια ακόμα περισσότερες αρχές, οι οποίες βασίζονται στους Μακαρισμούς.

Μια απ' αυτές τις αρχές που ακολουθεί αμέσως μετά τους Μακαρισμούς, είναι:

«Εσείς είστε το αλάτι της γης. Κι αν το αλάτι χάσει τις ιδιότητές του με τι θα αλατιστεί; Σε τίποτε δε χρησιμεύει πια και δεν απομένει παρά να πεταχτεί έξω και να καταπατιέται από τους ανθρώπους. Εσείς είστε το φως του κόσμου. Δεν είναι δυνατόν να κρυφτεί μια πόλη που είναι χτισμένη πάνω σε βουνό. Ούτε και θέτουν κάτω από το μόδι ένα λυχνάρι, όταν το ανάψουν, αλλά το θέτουν στο λυχνοστάτη και

φέγγει σε όλους εκείνους που είναι μέσα στο σπίτι. Έτσι να λάμψει το φως σας μπροστά στους ανθρώπους, ώστε να δουν τα καλά σας έργα και να δοξάσουν τον ουράνιο Πατέρα σας».¹

Στην αρχαιότητα, το αλάτι είχε πολύ περισσότερη σπουδαιότητα και αξία απ' αυτή που έχει σήμερα. Ο Μωσαϊκός Νόμος απαιτούσε όλες οι θυσίες που γίνονταν στον ναό να περιέχουν αλάτι, ενώ και οι Ρωμαίοι στρατιώτες ελάμβαναν μέρος του μισθού τους σε αλάτι. Μια μικρή ποσότητα από αλάτι στο φαγητό, διεισδύει παντού και προσδίδει καλύτερη γεύση σ' αυτό. Αυτά τα χαρακτηριστικά γνωρίσματα που αναφέρονται στους Μακαρισμούς και σε όλη την Επί του Όρους Ομιλία εκπέμπονται από τους αληθινούς οπαδούς του Ιησού και επηρεάζουν τους άλλους για το καλύτερο. Κατ' αυτόν τον τρόπο γίνονται σαν εκείνο το «αλάτι», που προσδίδει γεύση στον καθένα γύρω τους.

Από την αρχαιότητα, το αλάτι χρησιμοποιείτο για τη διατήρηση

των τροφών, κυρίως για το ψάρι και το κρέας, εμποδίζοντάς τα να σαπίσουν και να χαλάσουν. Η επιρροή των πιστών στον κόσμο, μπορεί και θα πρέπει να επηρεάζει άτομα και κοινωνία με τρόπο που βοηθά να διατηρούνται οι καλές και θεοσεβείς αξίες και συγχρόνως να αντιμάχεται εκείνες τις οποίες η Βίβλος περιγράφει ως ασεβείς. Εμείς οι ίδιοι σαν Χριστιανοί έχουμε σαν σκοπό μας να είμαστε μια θετική δύναμη τόσο πνευματικά όσο και ηθικά για τον κόσμο, μέσα απ' το παράδειγμά μας, με το να κάνουμε πράξη τις διδαχές του Ιησού, κάνοντας ό,τι μπορούμε στο να Τον μιμούμαστε και να μοιραζόμαστε τα καλά νέα της σωτηρίας με τους άλλους.

Σήμερα γνωρίζουμε ότι το καθαρό αλάτι (το χλωριούχο νάτριο) δεν χάνει την αλμύρα του. Εντούτοις, το αλάτι στις μέρες του Ιησού δεν ήταν αγνό, μια και δεν υπήρχαν εργαστήρια καθαρισμού αλατιού. Το αλάτι στην Παλαιστήνη προέρχονταν από

1. Ματθαίου 5:13-16

τη Νεκρά Θάλασσα. Έμοιαζε περισσότερο σαν σκόνη και όχι με το αλάτι που χρησιμοποιούμε εμείς σήμερα και περιείχε ένα μείγμα και από διάφορα άλλα συστατικά. Μια και το χλωριούχο νάτριο ήταν το πιο ευδιάλυτο μέρος του μείγματος, ξεπλενόταν και διαλύονταν εάν εκτίθετο στην υγρασία ή το νερό της βροχής. Όταν συνέβαινε αυτό, αν και η λευκή σκόνη που απέμενε συνέχιζε να δείχνει σαν αλάτι, δεν είχε πια τη γεύση ούτε την ιδιότητά της συντήρησης του αλατιού. Δεν ήταν καλό για τίποτα. Έτσι λοιπόν, όπως το αλάτι που έχει χάσει τη γεύση του, έτσι συμβαίνει και με τους μαθητές που τους λείπει η γνήσια δέσμευση για μαθητεία και γίνονται αναποτελεσματικοί.

Στη συνέχεια ο Ιησούς χρησιμοποίησε μια άλλη αλληγορία που έχει να κάνει με το φως, υποδεικνύοντας πως η ζωή ενός μαθητή έχει σκοπό να φωτίζει τον κόσμο γύρω του και ότι οι μαθητές των οποίων η ζωή δεν κάνει

εμφανή τα έργα του Πατρός είναι σαν φώτα που δεν φαίνονται. Ο κόσμος χρειάζεται το φως του Ιησού και οι μαθητές Του πρέπει να είναι ορατοί, όπως μια πόλη πάνω σε έναν λόφο – η οποία μπορεί να είναι εμφανής από πολύ μακριά τόσο την ημέρα όσο και τη νύχτα εξ αιτίας των φώτων της.

Ο Ιησούς μίλησε επίσης για το λυχνάρι που δίνει φως μέσα στο σπίτι. Η τυπική κατοικία σε ένα χωριό του Ισραήλ, εκείνη την εποχή, αποτελείτο από ένα δωμάτιο μόνο, τοιουτοτρόπως ένα λυχνάρι φώτιζε όλο το σπίτι. Ένα τυπικό λυχνάρι την εποχή του Ιησού αποτελείτο από μια μικρή κούπα που περιείχε λάδι και ένα φυτίλι. Συνήθως το λυχνάρι αυτό παρέμενε στο ίδιο σημείο πάνω σε ένα στατήρα. Ο Ιησούς κάνει ξεκάθαρο το ότι οι άνθρωποι βάζουν το λυχνάρι πάνω στον στατήρα για να δίνει φως σ' όλο το σπίτι και δεν το βάζουν κάτω από ένα μόδι όπου το φως δεν μπορεί να φαίνεται. Το μόδι που σε μερικές

εκδόσεις της Βίβλου έχει μεταφραστεί σαν καλάθι, ήταν ένα σκεύος το οποίο χρησιμοποιείτο για τη μέτρηση σταριού και χωρούσε περίπου εννέα λίτρα. Ήταν κατασκευασμένο είτε από πηλό, είτε από καλάμια. Αν τοποθετούσες ένα τέτοιο σκεύος πάνω από το λυχνάρι, θα έκρυβε εντελώς το φως και στο τέλος θα το έσβηνε κιόλας.

Για να εκπληρώσει το λυχνάρι τον σκοπό του, στο να δίνει φως, πρέπει να είναι ορατό, γι' αυτό θα ήταν παράλογο να έμπαινε ένα κάλυμμα πάνω από το φως, μια και θα πήγαινε ενάντια στον σκοπό για τον οποίο υπήρχε το ίδιο το λυχνάρι. Με τον ίδιο τρόπο, για να είμαστε κι εμείς αποτελεσματικοί Χριστιανοί, θα πρέπει να ζούμε με τρόπο που επιτρέπει στους άλλους να βλέπουν ότι όντως είμαστε Χριστιανοί και επίσης το πώς ζούμε μια ζωή που είναι σε ευθυγράμμιση με τις διδασχές του Ιησού. Με τον ίδιο τρόπο που μια πόλη ευρισκόμενη πάνω σε έναν λόφο φαίνεται καθαρά και το λυχνάρι

δίνει φως σε όλο το σπίτι, έτσι πρέπει κι εμείς να είμαστε ένα λυχνάρι από τον Θεό για εκείνους τους οποίους συναντάμε.

Αργότερα στην επί του Όρους Ομιλία, ο Ιησούς διδάσκει τους μαθητές Του, ότι δεν πρέπει να αφήνουν τους άλλους να τους βλέπουν όταν κάνουν καλές πράξεις, κάτι το οποίο από πρώτη όψη, δείχνει να έρχεται σε αντιπαράθεση με αυτό που τους λέει εδώ: «Έτσι ας λάμπει το φως σας μπροστά στους ανθρώπους, για να δουν τα καλά σας έργα, και να δοξάσουν τον Πατέρα σας που είναι στους ουρανούς».

Με το να ζούμε την πίστη μας, πρέπει να κάνουμε ό,τι μπορούμε για να αντανakλάμε τον Θεό – να είμαστε στοργικοί, ελεήμονες και καλοσυνάτοι, να βοηθάμε τους άλλους, να δίνουμε σε όσους το έχουν ανάγκη, κτλ. Στόχος μας, εντούτοις, είναι να κάνουμε όλα αυτά για τη δόξα του Θεού και όχι για τη δική μας. Ο σκοπός μας στο να

βοηθάμε τους άλλους και να κάνουμε πράξη τις διδαχές του Ιησού, πρέπει να πηγάζει από τη δέσμευσή μας να αγαπάμε τον Θεό και να αγαπάμε τον πλησίον μας όπως τον εαυτό μας. Αποτελεί μέρος του ποιοι είμαστε ως Χριστιανοί, καθώς ο σκοπός μας είναι να ζούμε με τρόπο που δοξάζεται ο Θεός. Μια και έχουμε γίνει μέρος της οικογένειας του Θεού, αντανakλάμε τα δικά Του χαρακτηριστικά, επειδή Αυτός είναι ο Πατέρας μας.

Το να είμαστε οπαδοί του Ιησού και των δικών Του διδαχών, έχει σκοπό να μας κάνει να ξεχωρίζουμε. Όπως είπε ο Ιησούς, «Σεις δεν είστε από τον κόσμο, αλλά εγώ σας διάλεξα από τον κόσμο».² Ο Απόστολος Παύλος το εξέφρασε με τον εξής τρόπο: «Επειδή, κάποτε ήσασταν σκοτάδι, τώρα όμως είστε φως εν Κυρίω· περπατάτε ως παιδιά τού φωτός· (επειδή, ο καρπός τού Πνεύματος είναι με κάθε αγαθοσύνη και δικαιοσύνη και αλήθεια)».³

Οι μαθητές του Ιησού είναι το φως του κόσμου και όπως μια πόλη πάνω σε λόφο δεν μπορεί να κρυφτεί, όπως ένα λυχνάρι που δίνει φως

στον καθένα μέσα στην οικία, έτσι κι εμείς έχουμε κληθεί να αφήνουμε το φως που υπάρχει μέσα μας να φωτίζει με τέτοιο τρόπο ώστε να μπορούν να το βλέπουν οι άλλοι και να δοξάζουν τον Θεό. Σαν Χριστιανοί ο σκοπός μας είναι να αντανakλάμε το φως του Θεού στους γύρω μας με σκοπό να φωτίζουμε το μονοπάτι που οδηγεί προς σ' Αυτόν. Είναι μέρος της περιγραφής της δουλειάς ενός πιστού.

Το κάλεσμά μας σαν Χριστιανοί είναι να είμαστε το αλάτι της γης και το φως του κόσμου. Για να κάνουμε αποτελεσματικό και αληθινό το κάλεσμά μας αυτό, πρέπει να παραμένουμε αλμυροί και να μην καλύπτουμε το φως μας, αλλιώς θα γίνουμε αναποτελεσματικοί – σαν το αλάτι που χάνει τη γεύση του και το φως που δεν ωφελεί κανέναν. Η δέσμευσή μας ως οπαδοί του Ιησού είναι να ζούμε τις διδαχές Του, έτσι ώστε το φως μέσα μας να φωτίζει στους άλλους, με αποτέλεσμα αυτοί να βλέπουν τις καλές μας πράξεις, τις στοργικές μας ενέργειες, το πώς συμπεριφερόμαστε με την αγάπη του Θεού και που θα τους κάνει να παρατηρήσουν και να δουν την αντανakλαση του Θεού μέσα μας. Ελπίδα μας είναι ότι θα θέλουν να μάθουν κι αυτοί τι είναι αυτό που μας κάνει αυτό που είμαστε, δίνοντάς μας έτσι την ευκαιρία να τους μιλήσουμε για την αγάπη του Θεού, ώστε να δημιουργήσουν κι αυτοί μια σχέση μαζί Του και να Τον δοξάζουν.

Είθε ο καθένας μας να γίνει πραγματικά το αλάτι της γης και το φως του κόσμου.

Ο PETER AMSTERDAM ΚΑΙ Η ΣΥΖΥΓΟΣ ΤΟΥ, Η MARIA FONTAINE, ΕΙΝΑΙ ΔΙΕΥΘΥΝΟΝΤΕΣ ΤΗΣ ΔΙΕΘΝΟΥΣ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΣ, ΜΙΑΣ ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΗΣ ΚΟΙΝΟΤΗΤΑΣ ΠΙΣΤΗΣ. ■

2. Ιωάννης 15:19

3. Εφεσσίους 5:8-9

ΑΠΟ ΤΗΝ MARIE ALVERO

Η ΕΠΙΤΥΧΗΜΕΝΗ ΠΩΛΗΤΡΙΑ

ΣΗΜΕΡΑ ΠΗΓΑ ΣΤΟ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ που είχα αγοράσει μια ηλεκτρική σκούπα, για να την επιστρέψω, επειδή ήταν προβληματική. Αφού την επιστρέψαμε, μετά έπρεπε να αγοράσουμε μια άλλη, γι' αυτό πήγα στον διάδρομο εκείνο που υπήρχαν διαφορετικά είδη και μοντέλα. Συμπτωματικά εκείνη τη μέρα, στον ίδιο όροφο βρισκόταν η αντιπρόσωπος μιας εταιρείας που πουλούσε ηλεκτρικές σκούπες.

Η κυρία αυτή ήταν πράγματι μια υπέροχη αντιπρόσωπος και συγχρόνως μια καταπληκτική πωλήτρια. Φορούσε το διαφημιστικό μπλουζάκι της εταιρείας που αντιπροσώπευε και περιέγραφε πως η ίδια χρησιμοποιούσε αυτό το είδος ηλεκτρικής σκούπας στο σπίτι της. Αυτές οι ηλεκτρικές σκούπες κόστιζαν τα διπλά απ' τους άλλους τύπους, όμως αναφερόταν με τόσο πάθος στην αξία τους και την επίδοσή τους ώστε ήταν εύκολο να σε πείσει να την αγοράσεις και συγχρόνως σε διαβεβαίωνε ότι άξιζε τα λεφτά της. Γνώριζε το καθετί για

το προϊόν που πουλούσε, ήταν περήφανη γι' αυτό και σε έκανε να πιστέψεις ότι το χρειάζοσουν κι εσύ επίσης!

Καθώς δώσαμε τα διπλά σχεδόν χρήματα για αυτήν την «αναγκαία» ηλεκτρική σκούπα και σκεπτόμενη το πόσο δύσκολο μου είναι να πληρώσω για κάτι τόσα πολλά χρήματα, ρώτησα τον εαυτό μου αν θα μπορούσα κι εγώ να πουλήσω με επιτυχία κάτι. Με άλλα λόγια, μπορώ εγώ η ίδια να «αντιπροσωπεύω» τον Ιησού με τόσο ενθουσιασμό; Όταν με βλέπει κάποιος, μπορεί να πειστεί ότι είμαι κι εγώ μια δική Του «αντιπρόσωπος»; Έχω αρκετό πάθος για το «προϊόν» μου ώστε να μπορώ να σε πείσω ότι το χρειάζεσαι κι εσύ επίσης, ακόμα και αν αυτό σου κοστίζει;

Η απάντηση δεν ήταν και τόσο εύκολη. Νομίζω πως ο υπέρτατος στόχος για εκείνους από εμάς που είμαστε οπαδοί του Ιησού είναι να κάνουμε τους άλλους να θέλουν τον Ιησού ενώ παρατηρούν τον τρόπο που ζούμε και μας ακούνε να μιλάμε. Και αν δεν τα πάμε και τόσο καλά, νομίζω

πως η λύση είναι μία: Να μάθουμε περισσότερα για το «προϊόν» που αντιπροσωπεύουμε.

Έφθασα στο συμπέρασμα πως αν δεν είμαι τόσο παθιασμένη για τον Ιησού, τότε ίσως να μην Τον γνωρίζω και τόσο καλά. Αν δεν μπορώ να σας κάνω να θέλετε περισσότερο από τον Ιησού στη ζωή σας, αυτό πιθανό να συμβαίνει επειδή εγώ η ίδια δεν Τον έχω αφήσει να γίνει μέρος της ζωής μου όσο θα έπρεπε. Αν η ελπίδα μας είναι να φέρουμε κι άλλους κοντύτερα στον Χριστό, τότε πρέπει εμείς οι ίδιοι να έλθουμε κοντύτερα σε Αυτόν πρώτα. Και, όπως ακριβώς και με οποιοδήποτε άλλο εξέχον προϊόν, το αποτέλεσμα θα μιλήσει από μόνο του.

Η MARIE ALVERO ΕΙΝΑΙ ΠΡΩΗΝ ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΗ ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΣΤΗΝ ΑΦΡΙΚΗ ΚΑΙ ΤΟ ΜΕΞΙΚΟ. ΣΗΜΕΡΑ ΖΕΙ ΕΥΤΥΧΙΣΜΕΝΗ ΚΑΙ ΔΡΑΣΤΗΡΙΑ ΜΕ ΤΟΝ ΣΥΖΥΓΟ ΤΗΣ ΚΑΙ ΤΑ ΠΑΙΔΙΑ ΤΟΥΣ ΣΤΟ ΚΕΝΤΡΙΚΟ ΤΕΞΑΣ ΤΩΝ ΗΠΑ. ■

ΑΝΑΚΑΛΥΠΤΟΝΤΑΣ ΤΟ ΚΑΛΕΣΜΑ ΜΑΣ

ΑΠΟ ΤΟΝ WILLIAM B. McGRATH

**Ο ΣΠΟΥΔΑΙΟΣ ΒΡΕΤΑΝΟΣ
ΣΥΓΓΡΑΦΕΑΣ ΓΚΙΑΜΠΕΡΤ ΚΗΘ
ΤΣΕΤΣΕΡΤΟΝ** έγραψε μια σειρά από σύντομες ιστορίες για κάποιον συνοικιακό ιερέα, τον Πατέρα Μπράουν, που είχε το ταλέντο του ιατροδικαστή. Αυτός ο ταπεινός ιερέας εξιχνίαζε εγκληματικές υποθέσεις ενώ συγχρόνως παρέμενε συμπονετικός και γεμάτος κατανόηση απέναντι στον ένοχο.

Σε ένα επεισόδιο, ο Πατέρας Μπράουν συμβουλεύει κάποιον ένοχο ο οποίος είχε σκαρφαλώσει πάνω στο

καμπαναριό της εκκλησίας. Του λέει τα εξής: «Γνωρίζεις ότι μπορεί να αποβεί επικίνδυνο όταν κάποιος σκαρφαλώνουν σε υψηλές θέσεις. Ακόμα και το να προσεύχεσαι από κάποιο ψηλά μπορεί να αποβεί επικίνδυνο. Οι καλοί άνθρωποι που επιτρέπουν στον εαυτό τους να υιοθετήσει μια υψηλή γνώμη για τον εαυτό τους θα αρχίσουν να κοιτάνε αφ' υψηλού τους άλλους και να τους κατακρίνουν. Πολύ σύντομα, θα νοιώθουν άνετα κάνοντας τους άλλους να νοιώθουν μειονεκτικά με αυτά που θα τους λένε και μετά ίσως και να αρχίσουν να νοιώθουν άνετα πράττοντας βίαιες κακουργηματικές πράξεις. Όμως η ταπεινότητα είναι η μητέρα των γιγάντων και κάποιος θα μπορούσε να ανακαλύψει σπουδαία πράγματα από μία χαμηλή θέση, εκεί που θα έπρεπε

1. Παρμένο από το «*Η Αθωότητα του Πατέρα Μπράουν*», που εκδόθηκε πρώτη φορά το 1911.

2. βλ. Κορινθίους Β' 10:12

3. βλ. Βασιλέων Β' 5:1-15

4. βλ. Ιωάννη 6:4-14

5. βλ. Μάρκου 12:29-31

να βρίσκεται».¹ Στη σειρά αυτή, ο Πατέρας Μπράουν λέει στο άτομο αυτό ότι αυτά που γνωρίζει γι' αυτόν μπορούν να παραμείνουν εμπιστευτικά, όμως του ζητά να βαδίσει το μονοπάτι της ειλικρινούς μετάνοιας και να παραδοθεί.

Στη σειρά αυτή, ο Πατέρας Μπράουν περιγράφεται σαν κάποιος που προσπαθεί να βοηθήσει κάποιον άλλον να κάνει ό,τι καλύτερο μπορεί στην ταπεινή του θέση στη ζωή και εκεί να είναι ικανοποιημένος και χρήσιμος. Ο ίδιος δεν είχε αυτοκίνητο, συχνά όμως χαμογελά ενώ είναι πάνω στο ποδήλατό του. Αν κάποιος τον πειράζουν, δεν ενοχλείται καθόλου και συχνά θα αποκριθεί με ένα απλό κομπλιμέντο για το άλλο άτομο ή θα αναφερθεί σε κάτι για το οποίο θα είναι και οι δύο ευγνώμονες. Απλά συνεχίζει να κάνει αυτό που πιστεύει ότι πρέπει να κάνει καθημερινά.

Το οξυδερκές του μάτι στο να επιλύει εγκληματικές υποθέσεις έχει γίνει οξύ από την αγαπημένη του παλιά ενασχόληση: Να διαβάσει για εγκλήματα μυστηρίου. Οι άλλοι προσπαθούν να τον πείσουν να ασχολείται απλά και μόνο με τις συνήθεις δραστηριότητες ενός συνοικιακού ιερέα. Αυτές τις κάνει αρκετά καλά όμως βαθεία μέσα του γνωρίζει ότι πρέπει επίσης να ασχολείται με την εξιχνίαση σοβαρών υποθέσεων εγκληματικής μορφής. Το ενδιαφέρον του γίνεται μέρος του λειτουργημάτος του και του δίνει τη δυνατότητα να διορθώνει μερικά από τα σφάλματα που βλέπει γύρω του. Ο Πατέρας Μπράουν προσεύχεται επίσης ώστε να επιλυθούν άδικες καταστάσεις. Ο τοπικός αστυνομικός επιθεωρητής αντιδρά στην παρέμβαση του ιερέα στις δικές του υποθέσεις ερευνών, όμως ενώ ο Πατέρας Μπράουν δεν αποδέχεται κανένα έπαινο για την

επίλυση των μυστηρίων, επανειλημμένα αποδεικνύεται ότι είναι απολύτως αναγκαίος.

Ο Θεός δημιούργησε τον καθένα μας ξεχωριστό και μας έβαλε σε έναν ορισμένο τόπο. Ίσως να βρισκαμε βαθύτερη εκπλήρωση σ' εκείνο τον σταθμό της ζωής που βρισκόμαστε, αν μπορούσαμε να μάθουμε να κάνουμε ό,τι καλύτερο εκεί που είμαστε, όπου και να είμαστε στο οδοιπορικό της ζωής.

Δεν είναι λάθος όταν φιλοδοξούμε να είμαστε καλοί σε αυτό που κάνουμε και να μας το αναγνωρίζουν αυτό, όμως θα μπορούσαμε να νοιώθουμε αποκαρδιωμένοι και δυσαρεστημένοι αν εμείς υποτιμούσαμε τη θέση μας στη ζωή και λαχταρούσαμε να έχουμε μια φαινομενικά πιο διαπρεπή θέση. Βέβαια υπάρχουν πολλοί άνθρωποι που διαπρέπουν σε θέσεις μεγάλης χρησιμότητας ή διάκρισης, όμως οι περισσότεροι από εμάς έχουμε ένα μέρος στη ζωή το οποίο θα μπορούσε να θεωρηθεί περισσότερο κοινό και συνηθισμένο. Εντούτοις, σε όλους μας έχουν δοθεί ανεκτίμητα κρυφά ταλέντα τα οποία μπορούν να αναπτυχθούν στις παρούσες συνθήκες μας. Και όταν αποδεχθούμε την κατάσταση μας και κάνουμε όσα μπορούμε με αυτήν, συχνά θα δούμε ότι αρχίζουμε να αναπτύσσουμε αυτά τα κρυφά ή πρώην παρατημένα ταλέντα, τα οποία μπορούμε να χρησιμοποιήσουμε για να βοηθάμε τους άλλους. Αυτό από την άλλη, μας προσφέρει ικανοποίηση και εκπλήρωση.

Μερικοί άνθρωποι, από πολύ μικρή ηλικία γνωρίζουν επακριβώς τι θέλουν να κάνουν και ποιοι θέλουν να γίνουν. Όμως πολλοί περισσότεροι πρέπει απλώς να βρουν τον δρόμο τους και με τι να ασχοληθούν και συχνά αρχίζουν σιγά-σιγά και μαθαίνουν

καθώς προχωράνε. Η εφηβική πίεση των συνομηλίκων, η κουλτούρα του κόσμου μας και το ανθρωπινό μυαλό συχνά μπορούν να εμπλακούν μαζί για να μας κάνουν να υποτιμήσουμε το μέρος μας και τη θέση μας όταν αυτή είναι φαινομενικά πιο συνηθισμένη και κοινή. Όμως κανένα μέρος και καμία θέση δεν είναι πραγματικά κοινή ή συνηθισμένη αν είναι το μέρος ή η θέση εκείνη που θέλει ο Θεός να έχουμε και για την οποία Αυτός μας προόρισε ώστε να αναπτύξουμε εμείς τα μοναδικά μας ταλέντα.²

Η Βίβλος έχει αφθονία από άτομα που ξεπήδησαν από θέσεις αφάνειας και κοινοτοπίας, που κατέληξαν να γίνουν παίκτες κλειδιά – για παράδειγμα, η υπηρέτρια του Νεεμάν ήταν αυτή που ανέφερε στο αφεντικό της πού να βρει θεραπεία για τη λέπρα του³ και το αγοράκι που αναφέρεται όταν αυτό έδωσε το φαγητό του στον Ιησού, το οποίο στη συνέχεια πολλαπλασιάστηκε και έθρεψε 5.000 άτομα.⁴

Η θέση μας στη ζωή ίσως να μην είναι μια με άπλετο εισόδημα ή μια θέση με σπουδαία απήχηση, όμως μπορεί να γίνει μια πολύ ξεχωριστή θέση και μια που θα μας παρέχει μεγάλη εκπλήρωση όταν εμείς βάλουμε τις πρωταρχικές αξίες σε πρώτη θέση, αυτή – του να αγαπάμε τον Θεό με όλη μας την καρδιά, ψυχή, νου και δύναμη και να αγαπάμε τον πλησίον μας όπως τον εαυτό μας.⁵ Οποδήποτε μας έβαλε Αυτός σ' αυτόν τον κόσμο και για όση χρονική διάρκεια, την αποδεχόμαστε και μαθαίνουμε να τα πηγαίνουμε καλύτερα. Αυτό έκανε και ο Πατέρας Μπράουν.

Ο WILLIAM B. McGRATHIS ΕΙΝΑΙ ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΟΣ ΣΥΓΓΡΑΦΕΑΣ ΚΑΙ ΦΩΤΟΓΡΑΦΟΣ ΚΑΙ ΕΙΝΑΙ ΜΕΛΟΣ ΤΗΣ ΔΙΕΘΝΟΥΣ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΣ ΣΤΟ ΝΟΤΙΟ ΜΕΞΙΚΟ. ■

ΑΝΟΗΤΟΣ ΓΙΑ ΠΟΙΟΝ;

«ΜΕΙΝΕΤΕ ΕΝΩΜΕΝΟΙ ΜΑΖΙ ΜΟΥ και Εγώ ενωμένος μαζί σας. Όπως το κλήμα δεν μπορεί να φέρει καρπό από μόνο του, αν δεν μείνει ενωμένο με την άμπελο, έτσι κι εσείς, αν δεν μείνετε ενωμένοι μαζί Μου. ... Εκείνος που μένει ενωμένος μαζί Μου, και Εγώ μαζί του, αυτός φέρνει πολύ καρπό· επειδή, χωρίς Εμένα δεν μπορείτε να κάνετε τίποτε».¹

1. Ιωάννη 15:4-5
2. Σαμουήλ Α' 16:7
3. βλ. Κορινθίους Α' 4:10

Αυτό το κείμενο έχει αποδειχθεί αληθινό τόσες φορές για μένα. Όταν κάνω την προσπάθεια να βάλω τον Ιησού σε πρώτη θέση στη ζωή μου, παρουσιάζονται ευκαιρίες από παντού και ανοίγουν πόρτες για να μοιραστώ την πίστη μου με τους άλλους – πολλές φορές, ενώ κάνω διάφορες δουλειές καθώς και όταν χρησιμοποιώ τα δημόσια μεταφορικά μέσα.

Σε ένα τέτοιο ταξίδι μου, ενώ πλησίαζα στον σταθμό των λεωφορείων που ήταν γεμάτο κόσμο, παρατήρησα δύο άνδρες προφανώς μεθυσμένους.

Ο ένας κρατούσε μια πλαστική τσάντα γεμάτη με κουτιά μπύρας. Έκαναν φασαρία και φέρνονταν άσχημα και η πρώτη μου αντίδραση ήταν να μείνω μακριά τους καθώς δεν ήθελα να με ενοχλήσουν.

Όμως εκείνη τη στιγμή ένοιωσα τη φωνή του Θεού να μου λέει: «Πες τους κάτι!» Τότε κατάλαβα πόσο γρήγορα τους είχα κρίνει από την εμφάνισή τους και τη συμπεριφορά τους. Η Βίβλος μάς λέει, «Ο άνθρωπος βλέπει το φαινόμενο, ο Κύριος όμως βλέπει την καρδιά».² Ο Ιησούς δεν έδινε

τόση σημασία στην κοινωνική τάξη, ούτε ξεχώριζε κανέναν όταν πρόκειτο να προσφέρει αγάπη και προσοχή σε κάποιον. Τον είχαν κατηγορήσει ακόμα και σαν μεθύστακα και Τον είχαν αποκηρύξει επειδή συναναστρεφόταν με λάθος ανθρώπους. Επέλεγε την αγάπη πάνω από την υπόληψη και την άνεση.

Είχα τις αμφιβολίες μου για το αν θα έπρεπε να ακολουθήσω αυτό που μου έδειχνε ο Κύριος, όμως αποφάσισα να δοκιμάσω. Έδωσα στον καθένα τους από ένα χριστιανικό φυλλάδιο και τους είπα ότι έλπιζα να τους φέρει χαρά στη μέρα τους. Ο άνδρας με τις μύρτες μου είπε πως είχε άφθονες κακές εμπειρίες με Χριστιανούς που μιλούσαν για την αγάπη του Ιησού όμως ήταν ακατάδεχτοι. «Δεν θέλω να έχω να κάνω τίποτα μαζί τους!» πρόσθεσε.

Καθώς όλο και περισσότεροι άνθρωποι μαζεύονταν στον σταθμό των λεωφορείων, όλοι τους έκαναν ησυχία για να ακούσουν αυτή την ασυνήθιστη συνομιλία για τη σωτηρία.

Στο τέλος, ο πιο απρεπής από τους δύο μειδίασε κάπως και είπε φωναχτά και ξεκάθαρα, «Θα δεχθώ τον Ιησού αν μπορέσω πρώτα να μπω στο παντελόνι σου!» Αντιλήφθηκα πως ήταν απλώς μια προσπάθεια να σκανδαλίσει και να προσβάλλει έναν πιστό, και είχα δίκιο,

επειδή πριν προλάβω να απαντήσω, πρόσθεσε, «–ή αν μου δώσεις λίγο φαγητό!»

«Πότε έφαγες τελευταία φορά;» τον ρώτησα.

«Δεν έχω φάει εδώ και δύο μέρες», ήταν η απόκρισή του. Τότε έγινε απόλυτη ησυχία. Ζήτησα από τον Θεό να μου δείξει πώς να συνεχίσω. Γνώριζα πως ήταν η ευκαιρία που μου έδινε Αυτός για να προσεγγίσω αυτό το απελπισμένο άτομο και να του δείξω ότι ο Θεός τον αγαπά πραγματικά.

«Εντάξει», του αποκρίθηκα. «Απόψε μαγειρεύω μακαρόνια για την οικογένειά μου. Μπορώ να σας φέρω ένα ζεστό γεύμα για το βραδινό σας». Γεμάτος χαρά συμφώνησε να συναντηθούμε και με αυτόν τον τρόπο, η στάση του άλλαξε από περιφρονητική σε σεβάσμια.

Η ώρα πέραγε και ενώ πλησίαζε να έρθει το λεωφορείο, ένοιωσα την παρότρυνση του Θεού να του πω να προσευχηθώ γι' αυτόν.

Ο φίλος του που μέχρι τότε ήταν ο πιο ευγενικός, άρχισε να φωνάζει γεμάτος θυμό. «Πώς μπορεί να τον βοηθήσει ο Ιησούς;!»

Όμως ο άνδρας με τον οποίο μιλούσα του είπε να σωπάσει, λέγοντας, «Σεβάσου την προσευχή, δικέ μου! Θα προσευχηθεί για μένα!»

Έβαλα το χέρι μου στον ώμο του και μαζί σκύψαμε τα κεφάλια μας μπροστά σε όλο το πλήθος που μας κοιτούσε και προσευχήθηκα για τη σωτηρία του, καθώς επίσης και για να καταλάβει πόσο πολύ τον αγαπούσε ο Ιησούς αλλά και για τη λύτρωσή του από τον αλκοολισμό.

Συγκινήθηκε και είπε με τρεμάμενη φωνή, «Ένοιωσα μια ζεστασιά στην

καρδιά μου όταν προσευχήθηκες. Ποτέ μου δεν ένοιωσα κάτι τέτοιο πριν!»

Ήρθε το λεωφορείο και ανέβηκα σε αυτό. «Σ' ευχαριστώ!» μου είπε, ενώ έφευγα.

Όταν μαγειρέψαμε βραδινό εκείνο το βράδυ, κάναμε αρκετό και για τους δύο αυτούς άνδρες και το πακετάραμε μαζί με πλαστικά πιρούνια και χαρτοπετσέτες.

Αναρωτιόμουν αν θα εμφανιζόταν στο μέρος που δώσαμε ραντεβού, το οποίο όμως και έκανε ενώ τώρα ήταν και νηφάλιος. Σταθήκαμε εκεί στον άδειο σταθμό των λεωφορείων και μιλήσαμε για την θεραπευτική δύναμη του Ιησού. Ενώ του έδινα το φαγητό, του εξήγησα ότι είχαμε βάλει αρκετό φαγητό για δύο γεύματα. «Σ' ευχαριστώ πάρα πολύ!» είπε αυτός. «Ο συγγάτοικός μου πεινάει και αυτός και σχεδίαζα να το μοιραστώ μαζί του!»

«Κανένας δεν έκανε κάτι τέτοιο για μένα ποτέ πριν!» είπε.

Ήμουν τόσο ενθουσιασμένη με το αποτέλεσμα αυτής της συνάντησης, επειδή ήμουν πρόθυμη να κάνω αυτό που μου ζήτησε ο Ιησούς, να βγω από την άνεσή μου για να μιλήσω γι' Αυτόν και να δείξω την αγάπη Του σε αυτόν τον άνθρωπο, ακόμη κι αν μου ήταν δύσκολο με τους παρευρισκόμενους. Με κάνει να θέλω να τολμώ να είμαι σαν μια ανόητη για τον Χριστό,³ ανεξαρτήτως απ' το τι μου ζητάει Αυτός να κάνω ή πόσο δύσκολο φαίνεται να είναι στην αρχή. Όπως λέει και το γνωμικό, «Εγώ είμαι ένας ανόητος για τον Χριστό. Εσύ για ποιόν είσαι ανόητος;»

Η LINDA CROSS ΕΧΕΙ ΕΠΤΑ ΥΠΕΡΟΧΑ ΚΑΙ ΖΩΗΡΑ ΠΑΙΔΙΑ ΚΑΙ ΖΕΙ ΣΤΗΝ ΣΟΥΗΔΙΑ. ■

ΑΠΟ ΤΗΝ MARA HODLER

Η ΑΚΕΡΑΙΟΤΗΤΑ ΤΟΥ ΙΩΝΑΘΑΝ

ΠΑΝΤΑ ΣΚΕΠΤΟΜΟΥΝ ΠΩΣ Ο ΠΡΙΓΚΙΠΑΣ ΙΩΝΑΘΑΝ, ο γιος του πρώτου χρισμένου βασιλιά του Ισραήλ, ήταν ένα εκπληκτικό παράδειγμα τιμής και ακεραιότητας στη Βίβλο. Για σκεφτείτε: Λογικά ήταν ο επόμενος βασιλιάς μετά τον Βασιλιά Σαούλ – όμως ο προφήτης Σαμουήλ έχρισε αντί του Ιωνάθαν, τον μικρό Δαβίδ.

Λοιπόν, αν εγώ βρισκόμουν στη θέση του Ιωνάθαν, νομίζω πως θα είχα υποκύψει σε κάνα δύο πειρασμούς. Είτε θα είχα γεμίσει από φθόνο, αισθανόμενη ότι μου είχαν φερθεί άδικο ή δεν θα με ενδιέφεραν καθόλου τα ζητήματα του βασιλείου από τότε και μετά.

Η αλήθεια είναι πως στην πραγματικότητα έτσι αντέδρασα εγώ η ίδια,

1. βλ. Σαμουήλ Α' 31:6
2. βλ. Σαμουήλ Α' 14:1-16
3. Σαμουήλ Α' 20:2
4. www.just1thing.com

για πράγματα πολύ μικρότερης αξίας απ' το να είμαι η επόμενη διάδοχος του θρόνου. Μου είναι εύκολο να ξεχάσω αυτό που εγώ θα αποκαλούσα «ηθικοί τρόποι συμπεριφοράς» όταν νοιώθω ότι με εκμεταλλεύονται.

Όμως τι κάνει ο *Ιωνάθαν*; Για όσο καιρό παραμένει πρίγκιπας, είναι ο καλύτερος πρίγκιπας που μπορούσε να είναι, μέχρι το τέλος, όταν πεθαίνει πολεμώντας σε μια μάχη που ήταν καταδικασμένη σε ήττα.¹ Ακόμα και όταν έπαιξε τον ρόλο του σαν πρίγκιπας, συνέχιζε να τιμά και να προστατεύει τον μελλοντικό βασιλιά Δαβίδ, σε πολυάριθμες περιπτώσεις.

Ο Ιωνάθαν ήταν γενναίος στην υπηρεσία του προς την πατρίδα του. Είχε το κουράγιο να νικήσει χιλιάδες Φιλισταίους μόνο με τη βοήθεια του κομιστή των όπλων του.² Δείχνει επίσης να νοιάζεται για την ευημερία του Ισραήλ και έπαιξε καθοριστικό ρόλο στη διακυβέρνηση του πατέρα του.

Μια φορά ο Ιωνάθαν είπε στον Δαβίδ, «Δες, ο πατέρας μου δεν θα κάνει τίποτε, ούτε μεγάλο ούτε μικρό, που να μην το φανερώσει σε μένα».³

Δεν νομίζω ότι ο Ιωνάθαν είδε τη διακυβέρνηση του Ισραήλ σαν μια προσωπική και εγωιστική ευκαιρία. Έδειχνε να μην τον ένοιαζε το ποιος ήταν βασιλιάς, καθ' όν χρόνο κυβερνούσε τη χώρα με την καθοδήγηση του Θεού. Εμπιστεύτηκε ολότελα τον Δαβίδ, τον χρισμένο του Θεού, απλά επειδή ήταν ο χρισμένος του Θεού. Αυτό απαιτεί ακεραιότητα – το είδος της βαθιάς εδραιωμένης ακεραιότητας που προέρχεται από μια πλήρη εμπιστοσύνη στη θεία πρόνοια.

Αντιθέτως, ο πατέρας του, ο Σαούλ, έδειξε έλλειψη ακεραιότητας σε πολλές περιπτώσεις. Επανελημμένα δεν κράτησε τον λόγο του, παράκουσε τον προφήτη του Θεού και τον ενδιέφερε περισσότερο το να παραμείνει βασιλιάς, απ' ό,τι να κάνει μια

καλή δουλειά σαν βασιλιάς. Ο φόβος του Σαούλ, μήπως και χάσει το βασίλειο, τον ώθησε στο να κάνει πολλές εσφαλμένες επιλογές με αποτέλεσμα αυτό να του κοστίζει και το βασίλειο και τη ζωή του.

Τώρα ας αναφερθούμε για λίγο και σε μένα. Πριν μερικά χρόνια αντιμετώπισα κάποια σοβαρά θέματα στο μέρος που εργαζόμουν. Όλα ήρθαν να μου ανεβάσουν το αίμα στο κεφάλι, όταν κάποιος άλλος στην εταιρεία, που εγώ θεωρούσα ότι πρόσφερε λιγότερα από εμένα, πήρε την προαγωγή την οποία πρόσμενα να πάρω εγώ. Έκανα ό,τι καλύτερο μπορούσα για την εταιρεία που εργαζόμουν και ειλικρινά ένοιωθα πως άξιζα την προαγωγή. Προσπάθησα να μην το δείξω, όμως είχα απογοητευτεί αφάνταστα. Το «ομαδικό μου πνεύμα» είχε πληγωθεί σοβαρά.

Όταν κάτι είναι άδικο, το απεχθάνομαι! Μερικές φορές με κάνουν να

νοιώθω ότι οι άδικες συμπεριφορές ή πράξεις κάποιου δικαιολογούν τις δικές μου άσχημες αντιδράσεις. Ή ακόμα χειρότερα, σκέφτομαι πως η δική τους συμπεριφορά στην πραγματικότητα μου *δίνει το δικαίωμα* να τους συμπεριφερθώ άσχημα εγώ.

Και να σου εγώ, να μαραζώνω μέσα σε αυτολύπηση για μια βδομάδα περίπου, πριν αποφασίσω να προσευχηθώ για την κατάστασή μου. Για μαντέψτε τι μου υπενθύμισε ο Θεός: Ναι, τον Ιωνάθαν. Μου υπενθύμισε την αγάπη του Ιωνάθαν για τον Δαβίδ και για το πώς αυτός δεν αμφέβαλε για την επιλογή του Θεού. Προφανώς ο Ιωνάθαν θα ήταν ένας καλός βασιλιάς για το Ισραήλ, όμως ο Θεός επέλεξε τον Δαβίδ και ο Ιωνάθαν εμπιστεύτηκε αυτή την επιλογή του Θεού.

Το να είσαι ο τύπος του ανθρώπου που κάνει ό,τι καλύτερο μπορεί στην επιλεγμένη από τον Θεό θέση ακόμα και όταν αυτή η θέση δεν προσφέρει

κύρος ή επιπλέον «τυχερά», απαιτεί ακεραιότητα και τιμή. Το να μπορείς να αναγνωρίζεις τον ρόλο που θέλει να παίξεις ο Θεός και να το κάνεις χωρίς να κοιτάς τριγύρω στο αν κάποιος άλλος έχει έναν καλύτερο ρόλο ή αν τα πηγαίνει και τόσο καλά στη δουλειά όσο εσύ, αυτό απαιτεί έναν μεγαλόψυχο χαρακτήρα. Όπως φανερώνει και η προσωπική μου ιστορία εδώ, εγώ η ίδια δεν επέδειξα κάτι τέτοιο.

Προφανώς έπρεπε να ευθυγραμμίσω τις πράξεις μου με τα πιστεύω μου και αυτό έγινε ο προσωπικός μου ορισμός της ακεραιότητας και ένα ερώτημα που μπορώ να θέτω στον εαυτό μου όταν αναλογίζομαι αν κάνω τη σωστή επιλογή είναι αυτό: «Συμβαδίζουν οι πράξεις μου με τα πιστεύω μου;» Μόνον όταν μπορώ να απαντήσω με ένα εμφατικό «ναι» μπορώ να είμαι σίγουρη ότι η ακεραιότητά μου δεν είναι αμφισβητήσιμη.

Το χαρούμενο τέλος στην όλη ιστορία είναι ότι τελικά κατάφερα να εναρμονίσω τις πράξεις μου με τα πιστεύω μου. Έμαθα την αξία του να κάνω το μέρος μου και το αποτέλεσμα ήταν ότι οι ανώτεροί μου σύντομα άρχισαν να το προσέχουν.

ΑΥΤΟ ΤΟ ΑΡΘΡΟ ΠΑΡΘΗΚΕ ΑΠΟ ΕΝΑΝ ΙΣΤΟΤΟΠΟ, ΤΟΝ JUST 1 THING,⁴ ΕΝΑΝ ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΟ ΙΣΤΟΤΟΠΟ ΓΙΑ ΤΗ ΔΟΜΗΣΗ ΤΟΥ ΧΑΡΑΚΤΗΡΑ ΤΩΝ ΝΕΩΝ. ■

Η ΚΟΡΗ ΜΟΥ ΜΕ ΡΩΤΗΣΕ μια φορά αν το μετάνοιωσα ποτέ που αφιέρωσα τη ζωή μου σε Χριστιανική υπηρεσία.

Της απάντησα το εξής, «Ποτέ μου δεν το μετάνοιωσα, γιατί πάντα είχα την αιωνιότητα στον νου μου».

Η λέξη «αιωνιότητα» έγινε δημοφιλής από ένα εκπληκτικό άτομο που απεβίωσε το 1967, με το όνομα Άρθουρ Στείς, του οποίου η ζωή έγινε βιβλίο, όπερα και ταινία.¹

Μεγαλωμένος σε μια οικογένεια γεμάτη κακοποίηση και αλκοόλ και μπλεγμένος σε καυγάδες και υποθέσεις του δρόμου τα πρώτα 45 χρόνια της ζωής του, ο Άρθουρ ήταν ένας «μεθύστακας, ικανός για οτιδήποτε κακό και τίποτα καλό», όπως τον περιέγραψε ο βιογράφος του. Όλα αυτά όμως, άλλαξαν τη μέρα που άκουσε ένα κήρυγμα βασισμένο στο κείμενο του Ησαΐα 57:15: «Επειδή, έτσι λέει ο Ύψιστος και ο Υπέρτατος, Αυτός που κατοικεί την αιωνιότητα, του οποίου το όνομα είναι:

Ο Άγιος: Έγώ κατοικώ στα υψηλά, και σε άγιο τόπο· και μαζί με του συντριμμένου την καρδιά, και του ταπεινού το πνεύμα, για να ζωοποιώ το πνεύμα των ταπεινών, και να ζωοποιώ την καρδιά των συντριμμένων».

Αργότερα ο Άρθουρ εξηγούσε, «Ξαφνικά άρχισα να κλαίω και ένοιωσα ένα δυνατό κάλεσμα να γράψω τη λέξη ‘Αιωνιότητα’».

Έβαλε τα χέρια του στις τσέπες και βρήκε μια κιμωλία. Αν και ήταν αγράμματος και δεν μπορούσε να γράψει ούτε το όνομά του, είπε πως όταν την πρωτοέγραψε, «η λέξη ‘Αιωνιότητα’ γράφτηκε εύκολα και με έναν καλλιγραφικό τρόπο. Δεν μπορούσα να το καταλάβω, ούτε ακόμα μπορώ».

Για τα επόμενα 28 χρόνια, αρκετές φορές την κάθε βδομάδα, έφευγε από το σπίτι του στις 5 το πρωί για να γράψει αυτήν τη λέξη σε δημόσια μέρη, να υπενθυμίσει στους ανθρώπους που την έβλεπαν για το τι έχει πραγματική σημασία στη ζωή. Έγραφε το «Αιωνιότητα» με κιμωλία και κηρομπογιές τουλάχιστον 50 φορές την ημέρα, με αποτέλεσμα να γράψει τη λέξη αυτή μισό εκατομμύριο φορές σε όλη την πόλη, μια λέξη τόσο μαγευτική αλλά συγχρόνως στοχαστική. Αποκάλεσε τον εαυτό του «ιεραποστολέα».

Η ιστορία του Άρθουρ μας εμπνέει

στο να χρησιμοποιούμε ό,τι έχουμε, όσο απλόϊκό και να φαίνεται αυτό – ακόμα και μια μικρή κιμωλία – ώστε να γίνουμε μια δύναμη για το καλό στον κόσμο μας.

Η Βίβλος λέει ότι η ζωή μας είναι σαν το χορτάρι, τα λουλούδια ή τον καπνό – ότι είμαστε εδώ για λίγο και μετά φεύγουμε.² Όταν ήμουν πιο νέος, η ζωή μου φαινόταν σαν ένας μακρύς, πολύ μακρύς δρόμος χωρίς τελειωμό, όμως τώρα που είμαι 66, το βλέπω διαφορετικά.

Σε μία ομιλία του ο Φράνσις Καν απεικόνισε την αιωνιότητα με ένα πολύ μακρύ σχοινί το οποίο είχε φέρει μαζί του.³ «Φανταστείτε», είπε, «ότι το σχοινί αυτό είναι ατελείωτο και περιγράφει τη ζωή σας στην αιωνιότητα». Κατόπιν έδειξε τα λίγα εκατοστά στην αρχή του σχοινιού το οποίο είχε βάψει με κόκκινο χρώμα: «Αυτό αντιπροσωπεύει τη ζωή σας πάνω στη γη». Μερικοί άνθρωποι ζούνε για το επίγειο μέρος όλη τους την ύπαρξη, ενώ παραβλέπουν το υπόλοιπο, την αιώνια ζωή τους. Όμως αυτό που κάνουμε εδώ και τώρα θα έχει απήχηση στο τότε και εκεί και αυτό είναι που αξίζει πραγματικά.

Ο CURTIS PETER VAN GORDER
ΕΙΝΑΙ ΣΕΝΑΡΙΟΓΡΑΦΟΣ ΚΑΙ ΜΙΜΟΣ⁴
ΣΤΗΝ ΓΕΡΜΑΝΙΑ. ■

1. Δείτε ένα σύντομο ντοκουμαντέρ για τον Άρθουρ Στείς εδώ: <https://www.youtube.com/watch?v=bF7X9aiRH7s>.
2. βλ. Ψαλμός 103:15, Ιακώβου 4:14
3. Βλέπε εδώ: <https://www.youtube.com/watch?v=86dsfBbZfWs>.
4. <http://elixirmime.com>

Αν νοιώθεις απογοητευμένος και αποθαρρημένος ή γνωρίζεις κάποιον που είναι και θέλεις να είσαι εκεί γι' αυτούς, ο Ιησούς μπορεί να βοηθήσει. Ξεκίνα με το να Τον ζητήσεις πρώτα στη δική σου ζωή αυτή τη στιγμή:

Αγαπημένε μου Ιησού, Σε νοιώθω να κτυπάς στην πόρτα της καρδιάς μου και ζητάω από Σένα να εισέλθεις και να μου δώσεις το δώρο Σου της αιώνιας ζωής μαζί Σου. Βοήθησέ με να κάνω ό,τι μπορώ ώστε να δείχνω την αγάπη Σου και το ενδιαφέρον Σου για τους άλλους ώστε να μπορέσουν κι αυτοί να Σε γνωρίσουν. Αμήν.

Η ΔΥΝΑΜΗ ΤΗΣ ΜΟΥΣΙΚΗΣ

ΑΠΟ ΤΟΝ CHRIS MIZRANY

ΑΝ ΜΕ ΡΩΤΗΣΕΤΕ ΑΝ ΜΟΥ ΑΡΕΣΕΙ Η ΜΟΥΣΙΚΗ, θα έλεγα ότι είμαι ενθουσιώδης μουσικόφιλος. Οι φίλοι μου ίσως να με λένε φανατικό, όμως αυτό δεν με ενοχλεί και τόσο.

Η μουσική έχει μέσα της κάτι το ανεξήγητο που συγκινεί τις καρδιές μας και αφυπνίζει τις ψυχές μας. Μερικοί στίχοι από τραγούδια μπορεί να γίνουν το σωστό μέσο που θα ανυψώσει τη διάθεσή μας και θα μας γεμίσει χαρά και προσωπικά και εγώ ο ίδιος οφείλω πολλές ευτυχισμένες στιγμές σε εμπνευσμένους στιχουργούς.

Όμως ακόμα και χωρίς στίχους, η μελωδία, η αρμονία και η εκφραστική ροή ενός μουσικού κομματιού λέει πάρα πολλά. Όταν ακούω ένα κλασικό κομμάτι, νοιώθω τα συναισθήματά μου να παρασύρονται από τις νότες του. Οι αργές, κακόκεφες, τρεμουλιαστές μελωδίες δίνουν χώρο σε χαρούμενους, εύθυμους ρυθμούς, μετά σε θύελλες και τέλος σε ουρανό με ηλιοβασιλέματα. Η μουσική αγγίζει την ψυχή μου αβίαστα χωρίς καν να πει μια λέξη και μπορώ και την κατανοώ.

Ανακάλυψα πως η ίδια αρχή αληθεύει και στη ζωή μου. Έχω ευλογηθεί με καλούς φίλους γεμάτους πίστη, οι οποίοι βρίσκουν τον χρόνο να με ενθαρρύνουν και να με ανυψώνουν όταν εγώ είμαι παρασυρμένος από αρνητικά συναισθήματα. Συχνά μου υπενθυμίζουν ένα κείμενο, μια μαρτυρία,

μια παράγραφο ή ακόμα και μια αστεία ιστορία. Όπως οι στίχοι ενός καλού τραγουδιού, μου δίνουν ελπίδα και αισιοδοξία και νοιώθω τόσο ευγνωμοσύνη για την υποστήριξή τους.

Μερικές φορές όμως, δεν λένε λέξη. Ίσως να μην γνωρίζουν τι περνάω μέσα μου. Απλά ζούνε τη ζωή τους, γεμάτοι με τα δικά τους σκαμπανεβάσματα, όμως η ψυχική τους μουσική συντονίζεται με τη δική μου. Νοιώθω τις θύελλες, τους γαλανούς ουρανό, τις ευτυχισμένες στιγμές αλλά και τις δύσκολες. Και μέσα από όλα αυτά, βλέπω την ακλόνητη δέσμευσή τους να εμπιστευτούν τον Ιησού. Και για να το πω ειλικρινά, το δικό τους τραγούδι ηχεί δυνατώτερα από οποιαδήποτε λόγια σοφίας, εξυπνάδας ή προφορικής έκφρασης.

Ξέρω πως χρειάζονται και τα δύο. Υπάρχει ο καιρός να δώσεις απαντήσεις σε μια ψυχή που πονά και αναζητά. Όμως ακόμα και αν τα λόγια μας είναι λίγα, η μουσική της ζωής μας – το πώς ζούμε και το πώς αγαπάμε – ακούγεται δυνατά.

Ο CHRIS MIZRANY ΣΧΕΔΙΑΖΕΙ ΙΣΤΟΤΟΠΟΥΣ, ΕΙΝΑΙ ΦΩΤΟΓΡΑΦΟΣ ΚΑΙ ΚΑΝΕΙ ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗ ΕΡΓΑΣΙΑ ΜΕ ΤΟ HELPING HAND ΣΤΟ ΚΕΪΠ ΤΑΟΥΝ ΣΤΗ ΝΟΤΙΑ ΑΦΡΙΚΗ. ■

ΑΠΟ ΤΟΝ ΙΗΣΟΥ ΜΕ ΑΓΑΠΗ

ΧΑΡΟΥΜΕΝΟΙ ΑΝΘΡΩΠΟΙ

Θα μου άρεζε τόσο πολύ αν ο κόσμος ήταν γεμάτος χαρά και γέλιο, ξεκαρδιστικό, μεταδοτικό, γιορταστικό και άγιο γέλιο, του είδους που μεταδίδει χαρά στον κόσμο! «Μακάριος ο λαός τού οποίου ο Κύριος είναι ο Θεός του!»¹ Μου αρέσει να ακούω τους οπαδούς Μου να είναι γεμάτοι χαρά και αυτή η χαρά να εκδηλώνεται με το γέλιο. Με προσεγγίζει το ίδιο όπως και η εξύμνηση. Πολύ συχνά μοιάζει με την εξύμνηση και συχνά αναμιγνύεται με την εξύμνηση. Φέρνει χαρά τόσο στον κόσμο όσο και σε Μένα να την ακούω.

Αναφέρομαι στο γέλιο που εξυψώνει τα πνεύματα και υπερβαίνει τα όρια του φυσικού κόσμου και πλημμυρίζει τα δώματα του ουρανού με χαρούμενο πανηγυρισμό! Το γέλιο μπορεί να ανυψώσει το ανθρώπινο πνεύμα και όλοι σας γνωρίζετε πόσο απεγνωσμένη είναι η ανάγκη αυτή.

Πηγαίνετε λοιπόν στους δρόμους και τα στενά και φέρτε και άλλους στο βασιλείό Μου και βοηθήστε τους να χαρούν όσο δεν γίνεται! Πηγαίνετε εκεί που οι άνθρωποι είναι μονάχοι και διαδώστε το γέλιο και τη λιακάδα. Βγείτε και κάνετε τους ανθρώπους να γελάσουν και αυτό θα κάνει πολύ καλό και σε Μένα! Ας πλημμυρίσει η γη από γέλιο!

---

1. Ψαλμός 144:15